

TORONYIRÁNY

XVIII. 52.

2024. december 29.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

A Szent Család: Jézus, Mária és József

Január 1. Szűz Mária, Isten anyja

Isten Fiát, aki emberi család gyermeke lett, imádjuk és így dicsőítsük:

Te vagy, Urunk, mindnyájunk példaképe és Üdvözítője!

Krisztus, te engedelmeskedtél Máriának és Józsefnek,
- e szent titok által taníts mindenkit tiszteletről és engedelmesre törvényes előljáróik iránt!

Te szeretted szüleidet és ők is szerettek téged,
- erősíts meg minden családot békességben és kölcsönös szeretetben!

Te buzgó voltál Atyád dolgaiban,
- add, hogy minden családi otthonban tiszteljék Istent!

Krisztusunk, aggódó szüleid harmadnapon Atyád házában találtak meg téged,
- taníts arra, hogy mindenekelőtt Isten országát keressük!

Krisztus, te a mindenség Alkotója vagy,
- de úgy akartad, hogy az ács Fiának hívjanak, taníts minket szorgalmas munkára!

Jézus, aki a názáreti családban növekedtél korban, bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt,
- add, hogy egyre növekedjünk a titokzatos Testben, amelynek te vagy a Feje!

Krisztusunk, te Máriát és Józsefet magadhoz vetted a mennyi dicsőségbe,
- bocsásd be meghalt testvéreinket a szentek boldog családjába!

A szentmise olvasmányai

- 1Sám 1,20-22.24-28** A Teremtő szándéka szabályozza a szülők jogait és kötelességeit gyermekeik iránt, és az ő akarata, hogy a gyermekek tisztelettel gondoskodjanak időse szüleikről.
- 1Jn 3,1-2.21-24** Pál apostol arra buzdítja a kolosszei keresztény családokat, hogy a krisztusi erényeket gyakorolva és az alapvető emberi értékeket figyelembe véve éljenek.
- 3. Lk 2,41-52** A 12 éves Jézus szülei tudta nélkül a jeruzsálemi templomban marad, de amikor szülei megtalálják, velük együtt hazamegy Názáretbe, és engedelmeskedve nekik nevelkedik, és válik felnőtté.

A 12 éves Jézus a jeruzsálemi templomban

A bevezető mondatból megtudjuk, hogy Jézus szülei minden évben Jeruzsálemben mentek a pászka (húsvét) megünneplésére. A törvény minden férfi számára előírta, hogy a három fő ünnepre (pászka, pünkösd, sátoros ünnep) Jeruzsálemben zárandokoljon (Kiv 23,14-17; MTörv 16,1-8). Ennek teljesítése a távolban élők számára lehetetlen volt. Ezért ők évente csak egyszer, leginkább a pászka ünnepére zárandokoltak el a szent városba. A törvény előírása csak férfiakra vonatkozott, asszonyokra és gyermekekre nem. Az Újszövetség korában az asszonyok részvétele is egyre inkább szokássá vált. Fiúgyermek a rabbinikus előírások szerint tizenhárom éves kortól kezdve voltak kötelezve a törvény megtartására, így a jeruzsálemi zárandoklatra is. Az a tény, hogy Mária és József már tizenkét éves korában magukkal viszik Jézust, a törvényhez való szoktatás gyakorlatának felel meg. A rabbi ugyanis azt javasolta a szülőknek, hogy a 12. életév betöltése után készítsék fel gyermeküket a törvény teljes betartására. Magáról az ünnepéről, amely hét napig tartott (MTörv 16,8), Lukács semmi konkrétumot sem közöl. Úgy tűnik, hogy József és Mária az ünnep egész időszakát Jeruzsálemben töltötték el, s csak a hét nap eltelté után indultak vissza Názáretbe. A gyermek Jézus azonban tudtuk nélkül Jeruzsálemben maradt. Ennek okát az evangélista egyelőre nem közli. Majd csak a 49. versben tudjuk meg, hogy az Atyával való egység tudata indította őt arra, hogy elszakadjon szüleitől. A zárandokok, főleg biztonsági okokból, csoportokban meneteltek. Így előfordulhatott, hogy családtagok más csoporthoz csatlakozva elszakadtak egymástól. Mária és József csak egy napi út (30-40 km) megtétele után kezdik el keresni Jézust a rokonok és ismerősök között. Miután nem találják, visszatérnek Jeruzsálemben, és ott folytatják a keresést. Nyilvánvalóan betérnek a templomba is, ahol végre rátalálnak gyermekükre. A „három nap múlva” kifejezést nem úgy kell értenünk, hogy a jeruzsálemi keresés tartott három napig. Inkább arról lehet szó, hogy a városból való távozástól kezdődően telt el három nap: a szülők egy napig együtt menetelnek a hazafelé tartó zárandokokkal, egy napig tart, amíg visszaérnek Jeruzsálemben, és ezt követően a harmadik napon találják meg Jézust a templomban. Konkrétan a külső templomudvar oszlopcarnokaira gondolhatunk, ahol az írástudók tanítani és vitatkozni szoktak.

Az Imaórák Liturgiájából

A gyermek Jézus ott ül a tanítók között, hallgatja és kérdezi őket. Nem tanítóként, hanem tanulóként van jelen. A 47. vers azonban arra utal, hogy őt is kérdezték. Feleleteiben olyan élelművészeiről tett tanúságot, amely csodálkozást váltott ki a jelenlévőkben, vagyis az írástudókban és azok tanítványaiban. Itt mutatkozik meg a nyilvánosság előtt is az a bölcsesség, amelyről a 40. versben olvastunk, s amely többet jelent valamiféle rendkívüli emberi adottságnál. Jézus értelmességének (szüneszisz) a lényege az, hogy egyedülálló módon képes felfogni Isten akaratát. Mária és József meglepődnek, amikor Jézust az írástudók között találják. Rádöbbennek, hogy Jézus tudatosan szakadt el tőlük. Mária ezért szinte már szemrehányó módon kéri számon tőle cselekedetét. Szavaiban érződik az anya aggodalma és fájdalma. A kérdését követő magyarázó mondatban az első helyen az „atyád” kifejezés áll, amely alkalmat ad arra, hogy Jézus kinyilatkoztatást adjon arról, ki is az igazi „atyja”. Válasza tulajdonképpen kérdés. Először csodálkozását fejezi ki szülei aggodalma miatt: „Miért kerestetek?” (49a v.). Majd az Istennel való különleges kapcsolatára utal (49b v.). Kiemelendő a „kell” (dei) ige, amely nemcsak általános értelemben jelent törvényszerűséget, hanem Isten üdvözítő tervét és akaratát jelöli. Éppen Isten akaratát kívánja meg Jézustól, hogy földi családjától elszakadva teljesen Isten ügyének szentelje magát. Vitatott a görög „en toisz tou patrosz mou” kifejezés értelme. Szó szerint fordítva a következőt jelenti: „azokban, amelyek Atyámé”. A sajátos görög kifejezést „az Atyám házában” értelemben is fel lehet fogni. A kommentárok és a hivatalos fordítások (pl. Békés-Dallos) egy részében ezt a formát találjuk. Képviselői arra hivatkoznak, hogy Jézus a jeruzsálemi templomban való tartózkodását indokolja meg szülei előtt. A templom pedig Isten házában számított. Mi egy másik fordítást részesítünk előnyben, amely az előzőt nem zárja ki, hanem magába foglalja és kiegészíti: „Atyám dolgaiban”. Ebben az értelemben Jézus szavai nem csupán a templomra, mint helyre vonatkoznak, hanem arra a tevékenységre, amely a templomban folyik, s amelybe Jézus is bekapcsolódik: a törvénynek, mint Isten akaratának a tanítására. Meg kell jegyeznünk ezen a ponton, hogy Lukács a nyilvános működés bemutatásában is különös jelentőséget tulajdonít a templomnak, mint a tanítás helyének. Jézus a Jeruzsálemben való bevonulása után azonnal birtokba veszi a templomot (19,45-48), majd egészen az elfogatása napjáig ott tanít (20-21. fejj.). Az, hogy Jézus atyjának nevezi az Istent, nem mondható teljesen újszerűnek és egyedülállónak. Már az Ószövetségben megjelenik az a gondolat, hogy Jahve atyja Izrael népének (MTörv 32,6; Iz 63,16; 64,7; Jer 31,9), illetve a jeruzsálemi királynak (2Sám 7,14; Zsolt 89,27-28). Az atyaság mindegyik esetben adopcio következménye. Az Ószövetség késői könyveiben olyan helyek is találhatóak, amelyekben valamelyik jámbor zsidó nevezi atyjának az Istent (Sir 23,1; 51,10; Bölcs 2,16). Jézus kijelentése ezért önmagában egy vallásos zsidó megnyilatkozásaként is felfogható lenne. A szövegösszefüggés azonban világossá teszi, hogy ő nem a hagyományos értelemben tekinti atyjának az Istent. Kijelentésével ugyanis attól határolja el magát, amit Mária mondott, amikor Józsefet atyjának nevezte. Így jelzi, hogy az ő esetében Isten atyasága kizárólagos. A szülők, Mária és József, nem értik meg Jézus kijelentését. Ez nem annyit jelent, hogy korábban semmit sem tudtak Jézus eredetéről. Jézusnak Mária számára adott válasza az, amit nem értenek meg azonnal. Lukács megjegyzése azért sejteti: Mária kiválasztása nem azt jelentette, hogy Fiának titka kezdettől fogva a teljes mélységében feltárult volna előtte. Újabb kinyilatkoztatások – mint a pásztorok beszámolója (2,17), Simeon próféta szavai (2,29-35) és magának Jézusnak a kijelentése (2,49), illetve ezeknek az átelmélkedése – segítették őt a titok mind mélyebb megértésében. Szépen fogalmaz a II. Vatikáni Zsinat egyik dokumentuma: „A Boldogságos Szűz szintén a hit zárandókútját járta” (LG 58). Miután kifejezésre juttatta, hogy mint az Isten Fia teljesen az Atyának van alávetve, Jézus hazatér Názáretbe, és engedelmeskedik szüleinek. Ezzel nem korábbi kijelentését érvényteleníti. Számára az Atya akaratát most éppen azt jelenti, hogy minden következményével együtt vállalja az emberi sorsot, beleértve a földi szülők iránti engedelmeséget is.

Kocsis Imre

Nem leszek ideges! (32.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Ideges, kényszeres állapotok

1. Ismérvek és keletkezés

Az egészséges ember félelme egészen hasonló tüneteket produkált bizonyos esetekben, így például vizsga, vagy egy prédikáció megtartása előtt stb. Ez abban különbözik az ideges ember félelmétől, hogy csak rövid ideig tart és csak igen jelentős események előtt lép fel, még amaz minden józan ok nélkül jelenik meg, s hordozóját teljesen és tartósan megbénítja. A hirtelen fellépés az ideges kényszeres félelem sajátossága; egy bizonyos kifejezés, egy bizonyos hely, a pokolra, vagy az ördögre vagy egy bizonyos személyre vagy eseményre való gondolás felébresztheti. Néha minden ok nélkül spontán is fellép. Mivel az idegesség magva a félelem, az ideges vérmérsékletű emberek mind hajlanak a kényszeres félelemre, de nem egyforma mértékben. Csendes, zárkózott ember jobban szenved alatta, mint az, akinek nyílt természete van. „A lélekfeltárás” vagy lélekelemzés új tudománya megkísérelte a kényszeres félelem feltárását, s arra törekedett, hogy az öntudatalatti félelmetes uralmát keletkezésig, gyökeréig kövesse a lélekben. A kritika nélkül elnyelt, s az öntudatalattiba nyomott félelem vagy kedvetlenségi érzések és élmények tovább élnek a lélekben, valami ösztönös állapotba sűrűsödnek össze, a sötét hatalmukkal zavarólag hatnak minden lelki életre. Ha egy hely, egy személy, egy szó, vagy egy hang érinti a félelemélményeket, feltámad az ösztön, s mint kényszeres nyomás nehezedik az ember kedélyére. A születés előtti, prenatális félelemérzések is tovább élnek az öntudat alatt, s megőrzik a félelmi állapotukat előidéző erejüket.

Ismertem egy 28 éves leányt, akiben a víz zúgása félelmet, depressziót keltett, s ez a tulajdonsága egy születése előtti félelemélményből fakadt. Anyja terhességének idején boldogtalan házasságban élt, úgy, hogy egyszer azzal a szándékkal ment végig a folyó partján, hogy a zúgó habok közé veti magát. Egy másik 12 éves gyermeket kínos megaláztatás ért nővérének lakodalmán. Az ünnepi lakomán véletlenül ledobott egy kaláccsal teli tálat. A tényér összetört. A gyermeket ott a vendégsereg előtt megverték és összeszidták. Azóta leküzdhetetlenül undorodik a kalácstól és rettenetesen felzgatja még a látása is. Van, aki rettenetes félelem közepette megy gyónni, vagy egyáltalában nem megy, mert a gyóntatószék félelemélménnyé vált számára, melyet nem tud feldolgozni magában, s amely kényszeres félelemként él benne tovább.

A gyermekkor kritika nélküli időszak, melyben a kínos élmények mély benyomást tesznek a lágy és fogékony kedélyvilágra. Mennyi alkalmuk van a túlérzékeny lelkeknek az effajta élményekre! A túlzott követelések, a túlhajtott szigor, a megfélemlítés, a fenyegetés a nevelés folyamán, az isteni büntetések természetellenes eltúlzásai a tanításban és szentbeszédekben későbbre kiható félelemélményekké válnak.

A melankolikus ember lelkében az erények eltúlzott eszményei, s valami nagyon érzékeny szégyénérzet él; emiatt gyakran a legkínosabb élményeken kell átesnie. Kísértések, gyermekbűnök, gyermekházugságok pl. gyakran félelemélménnyé válnak az gyermek érzékeny kedélye számára. Az ember testi és lelki kifáradás idején védtelenebb, kritikátlanabb a kedvetlenségi élményekkel szemben, s ilyenkor könnyebben áll be a kényszeres állapot. Ilyen időszakok a pubertás évei, nőknél a menstruációs időszak, betegségek, súlyos lelki csalódások, megrázkódtatások és mély szenvedélyesség időszakai. Kényszeres állapot fellép egy szeretett hozzátartozó, vagy pénz és vagyon elvesztésével, súlyos megaláztatásokkal, viszályal, ellenségeskedéssel, gyűlölettel, irigykedéssel, féltékenységgel, fukarsággal, s az ideálok összeomlásával kapcsolatban. Keletkezhet kísértések elnyomása, megszágyenítő bűnök, kételyek, aggályok következtében. Az indulatoknak az öntudatalattiba való félelem okozta elnyomása később egészen más irányban fog kihatni. Túl szigorúan nevelt gyermekek később igen gyakran mindenféle tekintély ellen fellázadnak. Az elnyomott ösztön helyett gyakran más pótöztönök lépnek fel a lélekben.

2. Kényszer

Az öntudatalatti kényszeres félelem olyan erős, mely képzeteket kényszerít reá az emberre, gondolkozását, ítéletét, akarását magával ragadja, kedélyét mintegy birtokába veszi és elnyel minden egyebet. A kedélyvilágot olyan izgalomba hozza, hogy az összes lelki potenciák és ösztönös indulat tárgyára koncentrálnak. Megzavarja és megakadályozza a nyugodt gondolkozást, ítélezést és annyira megbénítja az akaratot, hogy az ember nem lát, nem ítélkezik tisztán többé, s már semmiképpen sem ura önmagának. Ha a félelemképzet éles, s ha az, aki szenved alatta, nem ismerné fel a beteges elemet benne és az értelem indokolt megállapításának tekintti, akkor vakon, ösztönösen fog cselekedni, gondolkozni. Az ideges ember még tudja néha, hogy talán nem helyesen cselekszik, de a féleleminger megbénítja ellenállásának akaraterejét. Ha az ilyen cselekedet bűnre irányul, az ideges ember pontosan tudja, mint cselekszik, de határozatlanságában enged és ösztönét követi. A félelem megfosztja az akaratot erejétől, melyre pedig az erős akaráshoz szüksége van, s az ösztönképzet annyira eluralkodik rajta, hogy az értelem nem tudja átgondolni a cselekvés, vagy az ellenállás indító okait. Az ideges természetű kényszeres állapotok leküzdhetők, de csak megfelelő körülmények között és megfelelő segítséggel, s ezért a kényszeres cselekedetek nem eshetnek a rendes erkölcsi megítélés alá. Kényszeres állapotok mély depresszióval járnak. Az ideges ember beteges fáradtságában nem ura képzeteinek. A fellépő kishitűségből, lehangoltságból, sötéten látásra, bírálgatásra indító borúlátó hajlam fakad. Az ideges ember fantáziája felnagyítja a lét sötét oldalait. Érzékenysége fokozódik, az én féltése, a bizalmatlanság, a rosszindulat mind erősebbekké válnak benne. Ha átadja magát képzeteinek, lehangoltságának, vagy olybá veszi képzeteit, mintha azok értelmének produktumai lennének, akkor már a kényszeres gondolkodás állapotába jutott. Kétkedni kezd saját embereinek őszinteségében, becsületességében. Arcukból, hangjukból olvassa ki vélt hamis szándékait.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Bensőséges életegység

Prohászka Ottokár könyve *Az élet kenyere* (a székesfehérvári püspökség kiadása) valójában új ének: válogatás az Eucharisziáról írt elmélkedéseiből, Szabó Ferenc SJ jóvoltából. Az Eucharisztia Éve is sugallta korábban e kis formátumú, könnyen „kezelhető” zsebkötetet, ami azt is szolgálja, hogy valaki magával vigye akár utazáskor. (Több efféle céllal szerkesztett könyvre lenne szükség!)

A bevezető (szintén Szabó páter munkája) amikor arról az eucharisztikus lelkiségről tájékoztat, amely a zseniális püspököt jellemezte, egyúttal felhívás, hogy a felnőtség a kereszténységben mindenkor az utolsó vacsora Kenyerének titka: a tápláléké, amely örök életet ad. „Teljesen tisztában vagyok aziránt, hogy konszekrációm újabb köteléket fűz közém s Krisztus közé, s így nagyobb a kötelmem megérteni őt, s hasonlulni hozzá. Ez a fő, ez minden: Jézust bírni és élni. Az új dísz és új munkakör csak eszköz rá (...) Szívem van, isteni érzésekkel telve, nevezetesen isteni szeretettel” – írja Prohászka.

Elke előtt megtáruult az égbe nyúló valóság, „a valóságos Krisztus, az élő, a köztünk sátorozó”.

Aligha lehet gazdagabb üzenet ennél új évkezdetre és egész évre. Óhatatlanul eszünkbe jut korunk szorongása, „a jót és rosszat tudó, szabad emberi szédület lehetőségei előtt. A jók szorongása az: Jézus megváltotta az embereket, biztosította nekik a végső szabadulást. Az objektív megváltás: be kell fogadnunk a kegyelmet, engedjük, hogy Isten szeressen, megszabadítson. Hívó ember is vétkezik, így az objektív megváltás önmagában nem veszi el a bűn lehetősége miatti szorongást.” Azonban a hitben, a reményben és a szeretetben megszabadulhat a félelemtől, „a bűn miatti szorongástól”, ha a keresztre feszített Jézushoz csatlakozik. Olyan mértékben szabadul meg, amilyen mértékű a szeretete. Erre hívja fel a figyelmet Szent János evangelista első levelében (4, 18). Hans Urs von Balthasar, a teológus írja, hogy „Isten nem ajándékozza egyetlen hívőnek sem a Fia kereszt-miatti szorongásában való (misztikus vagy rendes) részvételt, mielőtt meg nem ajándékozta volna a keresztény üzenet és öröm egész erejével, – a hit, a szeretet és a reménység teljes fényével –, tehát mielőtt el nem vette volna a bűn miatti szorongását.”

Ez a szeretet valóban mindig új ének –, feloldása annak a benső szorító érzésnek, amely a magányosság füstje: fojtó és elkülönítő. Az Eucharisztia – égi Gyógyszer – az egyesülés legigazibb valósága; „bensőséges életegység” – amint Prohászka vallja, és Szent Pálra hivatkozik: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem.”

Lehet-e többet, szebbet kívánni az újesztendőben?

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Kórházlelkésziségének szervezésében énekes és gitáros önkéntesek látogattak meg kórházban ápolott betegeket, hogy karácsonyi dalokkal tegyék számukra szebbé az Ünnepre való várakozást.

~~~~~  
Advent utolsó hetében, a Szent Gellért Szeminárium növendékei meglátogatták a Harmat utcai Bálint Sándor Szeretetotthon lakóit, Kovács József rektor és Veréb László lelki igazgató kíséretében, akik ezt követően szentmisét celebráltak az otthon közössége számára. A seminaristák saját kezűleg süttött mézeskalácsokkal ajándékozták meg az otthon lakóit.

~~~~~  
Az ÁGOTA Tanoda és Játszóház, Ifi Klub önkéntesei idén is megszervezték a karácsonyi ünnepséget a szegedi, hátrányos helyzetű és nehézsorsú gyermekeknek. Több mint 50 gyermek jár rendszeresen az ÁGOTA Közösség játszóházába. Az ide járó gyermekek mind névre szóló ajándékokat kaptak.

~~~~~  
**A Székesegyházban december 31-én, Szent Szilveszter ünnepén 17 órától Kiss-Rigó László püspök celebrál ünnepi szentmisét, melyet követően Kondé Lajos plébános vezetésével a Belvárosi Plébánia közössége közös hálaadó szertartást végez. Az új esztendő első napján a szentmisék 8.30-kor, 10.00 órakor, 11.30-kor és 18.00 órakor kezdődnek.**

~~~~~  
A Szegedi Dóm Látogatóközpont urnatemetője december 31-én 9.00 órától 14.00 óráig, valamint január 1-jén és 2-án 9.00 órától 17.00 óráig várja a hozzátartozókat.

~~~~~  
A békéscsabai társszékesegyházban január 1-jén 11 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrálja az ünnepi szentmisét.

~~~~~  
Megjelent a 2025 éves Toronyirány Egyházmegyei Kalendárium, melyben az egyházmegyei krónika mellett, hírek, versek, fényképes beszámolók, írások olvashatók.

~~~~~
2024 Bízzuk
Újra
Életünket
Krisztusra!!! 2025

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Ferenc pápa üzenete a béke 58. világnapjára (1.)

Engedd el adósságainkat, add nekünk a te békédet!

I. Meghallva a fenyegetett emberiség kiáltását

1. A mennyei Atya által nekünk ajándékozott új esztendőnek, a reménynek szentelt jubileumi évnak a kezdetén őszinte szívvel kívánok békét minden nőnek és férfinak, különösen azoknak, akik úgy érzik, hogy egzisztenciális helyzetük padlóra küldte őket, saját hibáik elmarasztalták őket, mások ítélete összetörte őket, és nem lebeg a szemük előtt bizakodásra okot adó jövőkép. Reményt és békét kívánok mindnyájatoknak, mert ez kegyelmi év, mely a Megváltó Szívéből származik!

2. 2025-ben a Katolikus Egyház jubileumot, a szíveket reménnyel megtöltő eseményt ünnepel. A „jubileum” ősi zsidó hagyományra vezethető vissza, amikor a kosszarvból készült kürt (héberül: jóbel) negyvenkilenc évenkénti megfújása a kegyelem és a szabadulás évét hirdette meg az egész nép számára (vö. Lev 25,10). Ennek az ünnepélyes felhívásnak – az eszmény szerint – az egész világon el kellett hangzania (vö. Lev 25,9), hogy az emberek helyreállítsák az Isten szerinti igazságosságot az élet különféle területein: a föld használatában, a javak birtoklásában, a felebaráttal, különösen a legszegényebbekkel és a legszerencsétlenebbekkel való kapcsolatban. A kürt megszólalása az egész népet – a gazdagokat és a leszegényedetteket egyaránt – arra emlékeztette, hogy senki sem azért születik a világra, hogy elnyomást szenvedjen: egymás fivérei és nővérei vagyunk, ugyanannak az Atyának a gyermekei, s arra születünk, hogy az Úr akarata szerint szabadok legyünk (vö. Lev 25,17.25.43.46.55).

3. A jubileum ma is arra ösztönző esemény, hogy Isten felszabadító igazságosságát keressük az egész földön. A kürt helyett – ennek a kegyelmi évnak a kezdetén – mi azt a „kétségbeesett segélykiáltást” szeretnénk meghallani, amely az igaz Ábel vérének hangjához hasonlóan a föld számos pontjáról felemelkedik (vö. Ter 4,10), s amelyet Isten sosem szűnik meg meghallani. Úgy érezzük, az a dolgunk, hogy hangot adjunk mindazoknak a helyzeteknek, ahol a földet kizsákmányolják és felebarátainkat elnyomják. Ezek az igazságtalanságok időnként olyan igazságtalanságok formáját öltik, amelyeket Szent II. János Pál a „bűn struktúráinak” nevezett, mivel nem csupán néhány ember gonoszságából fakadnak, hanem úgy mond állandósultak, és széles körű bűnrészesség áll a háttérükben.

4. Valamiképpen mindannyiunknak felelősnek kell éreznünk magunkat azért a pusztításért, amelynek közös otthonunk ki van téve, kezdve azokkal a cselekedetekkel, amelyek akár közvetve is táplálják az emberiséget sújtó konfliktusokat. Így a bolygónkat sújtó, egymástól különböző, de egymással összefüggő rendszerszintű kihívások felerősödnek és összefonódnak. Itt főképpen az összes egyenlőtlenségre gondolok, továbbá a migránsokkal szembeni embertelen bánásmódra, a környezet pusztulására, a dezinformáció által bűnös módon keltett zűrzavarra, a párbeszéd minden formájának elutasítására és a hadiipar nagy mértékű finanszírozására. Ezek mind az egész emberiség létét fenyegető valós veszélyt jelentenek. Ezért az idei év kezdetén meg akarjuk hallani az emberiségnek ezt a kiáltását, figyelni akarunk rá, hogy mindannyian – együtt és egyedileg –, feladatunknak érezzük, hogy széttörjük az igazságtalanság láncait és Isten igazságosságát hirdessük. Néhány epizódyszerű emberbaráti cselekedet nem lesz elegendő. Ezzel szemben kulturális és strukturális változásokra van szükség ahhoz, hogy tartós változást érjünk el.

(Folyt. köv.)